

לְקוֹדֶשָׁא בְרִיךְ הוּא, זְמַיִן לְחֵילֵי שָׁמַיָא, דְּאִינוּן כְּכַבֵּיא
 וּמְזֻלֵי, וְשָׂאֵר חַיִּילֵין דוד המלך בפסוקים אלו מזמין את הבריאה לברך לקב"ה
 והזמין את כל צבאות השמים שהם הכוכבים ומזלות ושאר הצבאות, וְשִׂתְף
 לְנִשְׁמָתָא דִּילֵיהּ בְּהַדְרֵיהּוּ, לְבִרְכָא לְקוֹדֶשָׁא בְרִיךְ הוּא
 ושיתף את נשמתו יחד איתם לברך להקב"ה. הִדְא הוּא דְכֶתִיב וְהוּא שכתוב,
 בְּרָכוּ יְהוָה כָּל מַעֲשָׂיו בְּכָל מְקוֹמוֹת מְמִשְׁלָתוֹ בְּרָכִי
 נַפְשִׁי אֶת יְהוָה. חָתִים בְּנַפְשִׁיהּ כָּל בְּרָכָאן סיים ברכי נפשי
 כדי לשתף נפשו יחד איתם לברך.

הזמין גם את מלאכי מרום לברך לקוב"ה וישראל לקחו את העשיה מהמלאכים
 זְמַיִן לְמַלְאכֵי מְרוֹמָא לְבִרְכָא לֵיהּ, דְכֶתִיב הזמין גם את
 מלאכי מרום לברך לקב"ה כמו שכתוב בְּרָכוּ יְהוָה מְלָאכֵי וְגו',
 וְעַד לָא אָתוּ יִשְׂרָאֵל, מְלָאכֵי מְרוֹמָא הוּוּ עַבְדֵי וְשִׁלְמֵי
 עֲשִׂיהָ כי בתחילה עד שלא באו עם ישראל וקבלו את התורה מלאכי מרום היו עושים
 ומשלימים את המלאכה לבד כי הם היו מעלים מ"ן על ידי מצוות מעשיות בשליחותו של
 מקום ואח"כ כל השרפים מקדשים ומושכים שפע לעצמם החיות והאפנים מברכים ומושכים
 שפע לעצמם והגלגלים מספרים ומושכים שפע לעצמם והיינו קדוש וברוך וימלוך, והשפע
 שיורד אח"כ למטה היה נמשך גם כן על ידי המלאכים. כִּיּוֹן דְאָתוּ יִשְׂרָאֵל,
 וְקִיּוּמוֹ עַל טוֹרָא דְסִינַי, וְאָמְרוּ (שמות כד) נַעֲשֶׂה וְנִשְׁמָע כיון
 שבאו עם ישראל ועמדו על הר סיני לקבל את התורה ואמרו נעשה ונשמע, נְטִילֵי

עֲשִׂיָּה מִמְּלֹאכֵי הַשָּׁרָת נטלו את העשיה מהמלאכים והתחילו הם לברר
 הברורים ולהעלות מ"ן על ידי קיום המצוות ולהמשיך השפע וקדושה לעשיה ולעצמם,
אֲתַפְּלִילוּ בְּדַבָּרוֹ ונכללו במה שכתוב גבורי כח עושי דברו. **וּמִכַּפְּדֵיֶיךָ,**
עֲשִׂיָּה הֵוֶה בְּאַרְעָא דְיִשְׂרָאֵל בְּלַחֲדֵיֶיהוּ, **וּמִלְּאֲכִין**
קַדְיִשִׁין בְּלַחֲדֵיֶיהוּ ומאז העשיה מקבלת השפע בארץ ישראל לבד ע"י עם
 ישראל והמלאכים מושכים השפע לעצמם לבד. **יִשְׂרָאֵל גְּמָרִין וְשִׁלְמִין**
עֲשִׂיָּה אמנם ישראל הם המשלימים גם את העשיה של המלאכים בחיצוניות העולמות
 כי עיקר גמר והשלמת היחודים נעשה על ידי ישראל. **וְעַל דָּא גְּבוּרֵי כַח**
עוֹשֵׂי דְבָרוֹ בְּקַדְמֵיתָא ולכן אמר גבורי כח עושי דברו בתחילה והיינו כי
 בתחילה מתקנים חיצוניות העולמות על ידי קיום המצוות מעשיות, **וְלִבְתָּר**
לְשִׁמוּעַ ואח"כ אמר לשמוע בקול דברו היינו לתקן פנימיות העולמות על ידי מצוות
 התלויות בדיבור ובשמיעת האוזן ואמונת הלב כמו תפילה וקריאת שמע וברכת המזון
 וכיו"ב. **זַבְּאִין אֵינוֹן יִשְׂרָאֵל,** **דְּנִטְלוּ עֲשִׂיָּה מִנֵּיֶיהוּ,**
וְאֲתַקְיִים בְּהוּ אשריהם ישראל שלקחו את העשיה מהמלאכים והיא מתקיימת

בהם.

הינוקא מקשה על פירושו של רבי אלעזר על השבחים שנטלו ישראל
אָמַר הֵהוּא יְנוּקָא, נִטְר גְּרַמְךָ וְאַצְלַח בְּמֵאנְךָ קודם שהינוקא
 מקשה לרבי אלעזר הזוהירו ואמר לו שמור על עצמך במה שאתה אומר ואז
 תצליח בכלי זינר. **וְכִי שְׁבַחָא דָּא בְּלַחֲדֵיֶיהוּ נִטְלוּ יִשְׂרָאֵל, וְלֹא**

הלימוד היומי

אַחֲרָא וכי השבח הזה לבדו נטלו ישראל להעלות מ"ן ולמשוך השפע לעשיה ולא נטלו עוד שבח אחר. **אָמַר שְׁבַחָא דָּא אֶשְׁבַּחְנָא, וְלֹא אַחֲרָא** השיב לו רבי אלעזר אכן שבח זה מצאתי ולא מצאתי עוד שבח אחר. **אָמַר הֲהוּא יְנוּקָא, כִּיּוֹן דְּחֲרִבָּא דִּילָךְ לָא אַעֲלִיחַ. או אַנְתָּ לָא מְנַעֲנַעָא לִיּה כְּדָקָא חַיּוּ, שְׂבַב חֲרִבָּא לְמַאן דְּאַנְחַ קְרַבָּא** אמר הינוקא לרבי אלעזר אם כך הוא כיון שהחרב שלך לא חזק מספיק להצליח להכניע את החיצונים או שאין את המנענע אותו מספיק בחוזק מוטב שתעזוב את החרב למי שיודע לערוך מלחמה והוא יבאר לנו איזה עוד שבחים נטלו ישראל.

כל זמן שישראל אינם מקדישים למטה אין המלאכים מקדישים למעלה **שְׁבַחָא עֲלָאָה דְּלֹא אַתְּמָסַר לְמַלְאַכֵי עֲלָאֵי בְּלַחֲוֵיּהוּ, אֲלֵא בְּהַדֵי יִשְׂרָאֵל, מַאן אִיהוּ** שבח עליון שלא נמסר למלאכים לבדם אלא יחד עם ישראל מה הוא. **קְדוּשָׁא** קדושה של חזרת הש"ץ שהיא מצות ונקדשתי בתוך בני ישראל והיא גדולה מהתפילה ואינה נאמרת אלא בעשרה ולפי שהיא מתקנת בפנימיות הגמור לכן לא נמסרה למלאכים לבדם שהם בבחינת עומדים ואין להם עליות וירידות אלא עושים מה שנתקן להם מה שאין כן ישראל שיכולים לעלות למדרגות נעלות מהמלאכים לכן נתנה להם הקדושה. **בְּרַכָּה אַתְּמָסַר לִזְוֵן בְּלַחֲוֵיּהוּ, כְּמָה דְּאַתְּמָסַר לְיִשְׂרָאֵל.** הברכה נמסרה גם למלאכים לבדם כי היא בכל מעשה המצוות שהם בחיצוניות והיא בחינת אור המקיף למעשה המצוה שהיא בחיצוניות **אַבֵּל קְדוּשָׁא, לָא אַתְּמָסַר לִזְוֵן בְּלַחֲוֵיּהוּ,**

אֵלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אבל הקדושה לא נמסרה למלאכים לבדם אלא רק יחד עם ישראל. וְלֹא מִקְדָּשֵׁי קְדֻשָּׁה, אֵלֹהֵי יִשְׂרָאֵל כי אינם מקדשים קדושה אלא יחד עם ישראל. וְאִי תִימָא, וְהָא פְתִיב ואם תאמר הרי כתוב (ישעיה ו) וְקָרָא זֶה אֵל זֶה וְאָמַר, אִימָתִי בְּזִמְנָא דִּישְׂרָאֵל מִקְדָּשֵׁי לְתַתָּא. וְעַד דִּישְׂרָאֵל לָא מִקְדָּשֵׁי לְתַתָּא, אִינּוּן לָא אֲמַרֵי קְדֻשָּׁה אמתִי זה שהם קוראים זה לזה לומר קדושה, אין זה אלא בזמן שעם ישראל מקדשים למטה אבל כל זמן שישראל אינם מקדישים למטה אין המלאכים מקדישים מלמעלה.

שבחם של ישראל יותר מהמלאכים שהם יכולים להעלות המ"ן מהעשיה ולא המלאכים

בְּגִין דְּקְדוּשָׁה מְתַלַּת עַלְמִין סְלִקָא, וְלֹא מְתַרִין לפי שבשביל הקדושה צריך להעלות מ"ן משלשה עולמות ב"ע אל האצילות ולא משני עולמות יצירה ובריאה והמלאכים אינם אלא ביצירה לכן הם צריכים שישראל יעלו המ"ן מהעשיה, וְהִינּוּ, וְקָרָא זֶה, הָא חָד הרי עולם אחד. אֵל זֶה, הָא תַרִין הרי שני עולמות. וְאָמַר, הָא תַלְתָא הרי שלשה עולמות. תַלְתָא עַלְמִין, אִינּוּן לְקַבְּלֵיהוּ תַלְתָא קְדוּשׁוֹת והם שלשה עולמות ב"ע וכנגדם שלש קדושות קדוש קדוש קדוש. וּבְגִין כִּדְ שְׂבַחָא דִּישְׂרָאֵל דְּנִטְלִין קְדוּשָׁא לְתַתָּא בְּלַחוּדֵיהוּ ולכן שבחם של ישראל יותר מהמלאכים שהם יכולים להעלות המ"ן מהעשיה ולא המלאכים.